

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **N. Č.**, zastoupeného Mgr. Miroslavem Kalousem, se sídlem Chrudimská 6/1575, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 5. 2005 č. j. 60 Az 1/2005 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Plzni, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 12. 2004. Citovaným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb. V kasační stížnosti žalobce namítl, že o odmítnutí jeho žaloby bylo rozhodnuto nezákonně a dovedl tedy důvod dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhl proto, aby napadené usnesení Krajského soudu v Plzni bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal, aby podané kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

V rámci úkonů dle ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. krajský soud zjistil, že zástupce žalobce v řízení o kasační stížnosti Mgr. Miroslav Kalous není evidován v seznamu advokátů České advokátní komory. Jmenovaný byl proto soudem vyzván, aby osvědčil, že je advokátem. K tomu mu byla stanovena lhůta jednoho týdne od doručení výzvy. Na uvedenou výzvu zástupce žalobce nereagoval. Usnesením ze dne 6. 9. 2005 byl pak žalobce vyzván, aby soudu sdělil jméno advokáta, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a současně předložil plnou moc tomuto advokátovi udělenou. Žalobce byl zároveň poučen o možnosti

požádat o ustanovení zástupce soudem. Tato výzva byla žalobci doručena dne 12. 9. 2005, žalobce však na ni rovněž nereagoval.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobce, který je v tomto řízení v postavení stěžovatele, nemá předepsané právnické vzdělání, jeho zástupce není advokátem zapsaným v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou ve smyslu § 4 zákona č. 85/1996 Sb. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobce je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však v rámci přípravných úkonů dle ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. nepodařilo krajskému soudu odstranit. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 1. března 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

